

El Punyalet és la més discreta de les tres grans llastres d'aquest vessant d'Agulles. No obstant, el fet de poder trepitjar el seu minúscul cimall i l'aeri pas per passar a l'Agulla Alta del Punyalet són motiu més que suficient per afrontar aquesta aventura, immillorable per quan cerquem les escadusseres ombres durant els mesos més càlids.

Enfilem a repetir aquesta combinació de vies que ens permet guanyar el cim de l'Agulla del Capdemunt des del peu de la vessant oest de la Paret d'Agulles aprofitant d'entrada la primera tirada de la via *Bidri*, que ens mena al peu de la llastra del Punyalet. Tot seguit continuem per la *C.A.S.* per on guanyem el Punyalet i l'Alta del Punyalet, quedant a l'inici de la curta *Cimbalet del Bruc.* Un cop escalada aquesta darrera només ens restarà un llarg per la via *Normal de l'Agulla del Capdemunt* per enllestir aquesta entretinguda integral.

- Via: Integral Punyalada
- Zona: Montserrat Agulles
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 130 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Parcialment equipada amb espits, claus i ponts de roca. La tercera reunió s'ha de reforçar
- material: 6 cintes exprés, Camalot #0.5, #1, #2 i #3
- Orientació: EstValoració: ***

Aproximació:

Després de deixar el vehicle a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta direcció al refugi Vicenç Barbé. Al cap de pocs metres prenem un altre corriol a mà esquerra que és el que porta a la Bandereta, arribem al peu de via de la <u>Cerdà-Riera</u> i continuem cap al sud resseguint la muralla fins arribar al vessant nord del Sabre. on comença la via, que s'identifica fàcilment mercès a dos fissures que pugen paral·leles i un parell d'espits a la banda esquerra.

Veure l'aproximació amb Google-Maps

L1(V+)

El primer llarg pertany a la via Bidri, oberta en solitari per en Remi Brescó. Hem de resseguir una evident fissura, progressant en diedre i parant especial atenció a l'estat del rocam, fràgil en general. Podrem augmentar la protecció amb algun friend de mida més aviat gran. Quan arribem a l'alçada d'un pitó obliqüem horitzontalment a l'esquerra fins guanyar el bosc penjat i muntem la reunió aprofitant un arbre tot just davant de la llastra del Punyalet. 30 metres, 4 espits i un clau.

L2(IV+)

Ara toca escalar la *Dalmau-Figols* o *Club Alpí Sabadell*, aprofitant la xemeneia que forma la llastra del Punyalet. Es tracta d'un ramonage grat, on mai ens sentirem massa atabalats per una estretor excessiva. A l'alçada de l'única expansió del llarg flanquegem cap al nord per atènyer un bloc encastat característic sobre el qual muntarem reunió;

aquesta, d'un sol burí l'haurem de reforçar. 30 metres, un pont de roca, un clau i un espit.

L3(V)

Continuem per la xemeneia fins guanyar el cim del Punyalet. Des d'aquest punt, amb un pas aeri passem a l'Agulla alta del Punyalet, en lleugera tendència a la dreta i continuem per una fissura que obliqua en diagonal a l'esquerra i que ens deixa al cim de l'Alta. Desgrimpem uns metres i un cop al coll fem reunió aprofitant un arbre. 25 metres, 3 espits.

L4(6a)

Ara ens enfilem per la curta *Cimbalet del Bruc*, que permet guanyar el mur que tenim davant i ens deixarà al peu de la *Normal de l'Agulla del Capdemunt*. Es tracta d'una placa de presa petita i gest, amb un únic espit i no protegble més amunt, amb caiguda directa a terra. Així doncs toca cop de gas i sortir ràpid de la vertical. La reunió la muntem aprofitant una alzina. 20 metres i un espit.

L5(IV)

Només resta ascendir per la *Normal*, una agradable grimpada de tercer grau sobre bona roca, que ens deixa enfront un llavi. Flanquegem una mica a l'esquerra fins un pont de roca i superem la panxa amb bona ganda. 30 metres, un espit i un pont de roca.

Descens:

Fem un ràpel de 10 metres pel vessant est de l'Agulla del Capdemunt i anem a buscar el camí de marques vermelles.

El que més m'ha agradat:

- Combinació variada, amb placa, xemeneia i diedre.
- Preciós canvi d'agulla més corprenedor que difícil.
- Bona ombra per les calorades.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca trencadissa al primer llarg, on haurem acariciar el rocam amb delicadesa.
- La tirada del Cimbalet esdevé exposada, no protegible i amb algun cantell dubtós.